Romarna har besegrats!

Koranens mirakulösa aspekter är många. Information om framtiden är en aspekt. Den här artikeln tar upp ett exempel.

Det Bysantinska riket/romarna och sasaniderna/Persiska riket var två av världens stormakter. Som en konsekvens hade de ingått i flera konflikter sinsemellan. Sasaniderna fick överhanden över det Bysantinska riket efter att Herakleios blev härskare och de började snabbt ta över det Bysantinska rikets områden. Dessutom attackerad avarerna också bysantinerna.[1] Situationen blev bara sämre och sämre för de. Munken Theophanes skriver i sin krönika om år 611:

> In May the Persians campaigned against Syria, took Apamea and Edessa, and advanced as far as Antioch. The Romans met them, fought, and were beaten. The whole Roman army was destroyed, so that very few men got away. …[2]

Theophanes skriver om år 614:

> The Emperor Herakleios sent envoys to Khosroes[persernas ledare] to stop the merciless bloodshed, set the payment of tribute, and obtain treaties. But Khosroes sent the ambassadors away unsuccessful. **He held no discussions with them, since he hoped totally to conquer the Roman Empire.**[fetstil tillagd[3]

Efter att Herakleios förlorat Egypten skrev Persiens ledare Khosrau ett brev till honom, år 617/618:

> Why do you still refuse to submit to our rule, and call yourself a king ? Have I not destroyed the Greeks ?... Even if you take refuge in the depths of the seas, I shall stretch out my hand and take you, so that you shall see me, whether you will or no.[4]

Herakleios ville inte ens vara härskare:

> .. our emperor wished to take his relatives and to return to his own father in Africa, after urging us to elect the man we wanted as emperor.[5]

Theophanes skriver om år 620/621:

> In this year Khosroes, thirsty for blood and tribute, hardened his heart and put his yoke over every man. He was exalted by his victories and could no longer remain calm.[6]

---

1 The Chronicle of Theophanes(602-813)(1982) översatt av Harry Turtledove. University of Pennsylvania Press. p.12
2Ibid p.9
3Ibid p.11
4 Charles W. C. Oman(1903)The Dark Ages 476-918. Rivingtons. p.206-207
5 Michael och Mary Whitby.(2007) Chronicon Paschale. Liverpool university press. p.161
6 Theophanes p.13

Romarriket hade förlorat gigantiska landområden till perserna. Romarnas stormakt var på väg att falla i bitar. Samtidigt uppenbarades denna profetia år 621[7]:

30:2. Romarna har besegrats, 3. I den närmaste landsdelen. Men de skall efter sitt nederlag segra igen, 4. Inom några få år. …
{Ordet som används för några få betyder på arabiska 3-9 år.}

Den brittiska 1700-tals historikern Edward Gibbon skriver om denna profetia:

> At the time when this prediction is said to have been delivered, no prophecy could be more distant from its accomplishment, since the first twelve years of Heraclius announced the approaching dissolution of the empire.[8]

De otrogna araberna var till och med villiga att slå vad om att profetian inte skulle uppfyllas.[9] Theophanes skriver om år 622:

> The Romans captured their camp and all their gear. They raised their hands on high and thanked God; they also eagerly prayed for the Emperor, who had led them well. For before they had never thought to see Persian dust; now they had found and plundered their stillpitched tents. Who could have expected the invincible Persian race ever to show its back to the Romans[10]

Situationen blev jämnare efter profetian uppenbarades och 7 år senare fick Persien en ny kung som gav tillbaka romarna deras mark och kriget avslutades. Herakleios togs emot i Konstantinopel som en hjälte och de firade i 9 dagar[11], Theophanes skriver om år 627/628:

> In six years the Emperor had overthrown Persia; in the seventh he returned to Constantinople with great joy … When the people of the city learned of his arrival, they were all filled with irresistible love and went to Hiereia to meet him, as did the patriarch and Constantine, his son the co-Emperor. They carried upraised olive branches and torches, and acclaimed Herakleios with joy and tears. His son came forward, fell at his feet, and embraced him. They both moistened the ground with their tears; when the people saw this, they all sent up hymns of thanksgiving to God.[12]

Profetens följeslagare Niyar bin Mukram berättar att många personer blev muslimer i samband med att romarna vann.[13]

---

7 Tirmidhi 3194, Ibn Asakir i Tarikh Madinat Dimashq(1/251) och al-Bayhaqi i Dalail al-Nubuwah(2/333) citerar en följeslagare och två andra generation muslimska lärda som nämner att profetian uppfylldes det 7:e året efter att den uppenbarades. Al-San'ani i Tafsir Abd al-Razzaq (3/210), al-Bayhaqi i Dalail al-Nubuwah(2/333) och Ibn Asakir i Tarikh Madinat Dimashq(1/251) citerar andra generations muslimska lärda som nämner att profetian uppfylldes samma år som avtalet i Hudaybiyah(år 628). 628-7=621. Se även Tafsir al-Tabari(18/454) och Tafsir ibn Abi Hatim(9/3087). Citerade ur Farid al-Bahraini. Why The Companions Converted to Islam. p72-73

8E. Gibbon (1854) *The History of the Decline and Fall Of The Roman Empire* (Vol. 4) Boston: Phillips, Sampson And Company. p.464

9 Tirmidhi 3194 och 3193

10 Theophanes p.15

11 Walter E. Kaegi(2003) Heraclius Emperor of Byzantium. Cambridge university press. p.186

12 Theophanes pp. 29-30

13timidhi 3194